

[Landbrugsministeren.]

i forbindelse med ejerskifte fremtræder de begrænsninger, der er med hensyn til de brug, som har konjunkturbestemt rente, idet deres pantsætningsmuligheder er langt mere begrænset, end tilfældet f. eks. er for de ejendomme, der er oprettet med privat indkøbsjord. Derfor kan jeg heller ikke tænke mig at medvirke til nogen ændring i så henseende.

Det ærede medlem spurgte, hvordan jeg stillede mig med hensyn til fremskaffelse af tillægsjord, om jeg kunne tænke mig at stille ændringsforslag for ligesom at få lidt mere gang i det. Jeg kan også her sige, at når man ser hen til de resultater, vi har nået, sammenlignet med det behov, som er kommet til udtryk gennem de ansøgninger, vi har modtaget, kan man godt forsvare at se tiden an. Ifølge oplysninger, jeg har givet i det andet høje ting, har vi fået ca. 5 000 andragender om tillægsjord til indeklemte husmænd, og når vi har været i stand til at tilgodese allerede over halvdelen deraf, synes jeg, det er forsvarligt at fortsætte efter de hidtidige retningslinier.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte, om jeg var villig til at søge udveje for at fremskaffe de fornødne midler i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Jeg kan herom sige, ligesom jeg sagde i det andet høje ting, at det er jeg villig til.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh og også det ærede medlem hr. Axel Sørensen beskæftigede sig med administrationen af jordlovene og påpegede, at der i visse tilfælde var hengået for lang tid, inden de pågældende havde fået besked. Jeg er vidende om, at der i enkelte tilfælde måske er gået lidt længere tid, end det kan anses for rimeligt, men vi håber nu, at vi med den kontormæssige omlægning, som vi tilstræber, skal få mere hold på det hele og få en mere effektiv administration sat i system.

Hvad angår spørgsmålet om en udvidelse af antallet af repræsentanter i jordlovsudvalget, er det ikke min erfaring, at en sådan er nødvendig. Jeg tror, at medlemmerne vil være i stand til at overkomme arbejdet, når de i så stor udstrækning som muligt samarbejder med husmandskommissionerne, og dette tror jeg er tilfældet de fleste steder. Derfor er jeg ikke i første omgang indstillet på at stille forslag om en udvidelse af repræsentationen, idet det er min opfattelse, at det ikke er nødvendigt.

Den af kommunisterne foreslåede dagsorden kan jeg selvfølgelig ikke tage imod, og jeg må fraråde at stemme for den.

Carl Petersen: Landbrugsministeren mente, at min frygt for, hvordan det kan komme til at forme sig for de mennesker, der nu starter, var ubegrundet. Jeg vil inderlig håbe, at landbrugsministeren har ret — jeg er bare lidt ængstelig med hensyn til, om han virkelig med hånden på hjertet mener det. Jeg mener selvfølgelig også, at det ville være ønskeligt, om vanskelighederne ikke kom, og hvis disse mennesker kan sidde med et godt udkomme, er der virkelig grund til at lykønske det landbrug, som ikke har de store vanskeligheder; så vil de i hvert ikke blive fattigere i den tid, der kommer; det kan jeg da regne ud. At de skal hjælpes, er der ingen der benægter; men det er virkelig også set fra samfundets side gode vilkår, der bydes mennesker, der skal i vej. Tilbage står imidlertid det faktum, at når dette lovforslag er vedtaget, så er de nøgne renter for sådanne brug 2 240 kr. om året, og dertil kommer de faste skatter og afdrag, og de skal fordeles, vil jeg tro, på gennemsnitlig 7—8 ha. Det er ikke sikkert, at jeg er moderne landmand nok til at kunne se, at de mennesker sagtens kan klare sig, men måske jeg er for pessimistisk. Tilbage bliver imidlertid dette, om man alligevel ikke, når man går så stærkt ind for disse bestemmelser, har givet de mennesker, det drejer sig om, et vist underhåndsløfte om at hjælpe dem, når vanskelighederne kommer.

Hvad angår den konjunkturbestemte rente, tror jeg, ministeren har ret i, at der omtrent vil blive balance, hvis man betragter forholdet over et større åremål, men det er også det gode ved det. Den nytte, den konjunkturbestemte rente skal gøre, ligger i, at når nedgangen kommer, kan de pågældende slippe for en del af renten; når så højkonjunkturen kommer igen, kan de betale noget mere, og de kommer således ikke ud for de vanskeligheder, som de ville have med den faste rentefod. På den anden side er staten betydelig bedre stillet, idet man derved nok vil undgå en hel del vanskeligheder.

Ministeren gjorde et par bemærkninger til de udtalelser, jeg havde fremsat om de indeklemte husmænd, og anførte til støtte for sine betragtninger, at der vist ikke er mere end knap 5 000, der har ansøgt. Nu